GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Nadal dolç i trist.

Opinió | 22/12/2010 | 12:27

Un camí ple de creativitat, de experiències al límit, de viure cada pas com si fos el últim.

Avui m'he aixeca't entre el cant dels ocells, i m'ha vingut una imatge dolça i una trista....la imatge dolça ja que son dies per estar al cantó de la gent que estimes que et donen suport facis el que facis, tot i que t'he equivoquis i tornis a caure estan al teu costat per veure com t'aixeques,t'acompanyen en el camí de la vida, en els bons moments i en els dolents.No et fallen mai, a vegades els deceps, però sempre acaben perdonant-te.No tenim un manual de com dur a terme el camí correcte de la vida.Ja que molts hem optat per agafar un camí diferent.

Un camí ple de creativitat, de experiències al límit, de viure cada pas com si fos el últim.Ser diferent, no implica , ser exclòs simplement que es mira la vida des de una perspectiva diferent.

Busques la pau interior, potser desde la meva experiència una filosofia més budista, on el creixement personal es la teva prioritat, estimar als demés sense esperar res a canvi, entendre que certs sentiments, com la ira, el rancor no porten en lloc.

Però per arribar aquest punt has de haver caigut i haver-te aixeca't mil cops, treien forces en moments delicats i repetint cada dia que val la pena viure que un mateix val.I per tots aquests moments donu gràcies a la gent que hem rodeja.La imatge trista ha sigut recordar la gent que ens falta, que per motius diferents han marxat de la nostre vida, segons molts teories es troben en un pla astral-dimensional diferent al nostre, però els recordem i els trobem a faltar. A vegades notem com quan perdem les forces ells sembla que estiguin al nostre cantó per empatxar-nos cap endavant.

I l'altre cara de la moneda la gent que està amb nosaltres i que depenen d'un fil d'estar o no estar, ens aferrem a que sense ells la nostre vida no seria igual, ens envaeix l'angoixa de que sense ells res seria igual, entre llàgrimes demanem forces perquè continuïn al nostre cantó, visquen experiències conjuntes, dies de riure, dies d'enfadar-se i et dones compte que tots aquests moments son els que ens fan estar vius. Dos imatges al despertar amb cares contraposades que formen part del mateix conjunt que son els records de la nostre vida i el camí de l'existència.

Que petites son les meves mans en relació amb tot el que la vida ha volgut donar-me!
Ramón J. Sénder

"La vida és la constant sorpresa de saber que existeixo."
Rabindranath Tagore

"Quan neixes tots al teu voltant somriuen orgullosos mentre tu plores, ves i viu la teva vida que quan tu moris, siguis tu el que sonrius i els del teu voltant plorin."
Anunci Aquarius

Dedicada aquesta columna a : J.N, A.T, J.T, R.L, R.L, R.F, G.G, A.M, A.G, E.M, J.C, A.T,J.M M.G,E.D i a Carmen González

Autor: SARA_T
SARA_T

https://gironanoticies.com/noticia/17539-nadal-dolc-i-trist.htm